

A U M O U S .

S.A. J. S. H. L. n Turun kirjasto No 7 (13) 1931.

4474

VALISTUSTYÖTÄ TEHOSTETTAVA.

Työväen julkisen sanomalehdistön lakkauttaminen ja julkisten järjestöjen tuhoaminen jätti sellaisen aukon vallankumouksellisella valistusrintamalla, joka on vaikeasti poistettavissa. Uusien julkisten sanomalehtien perustaminen ei voi olla nykytilanteessa mahdollista. Kaikkinaisen kirjallisen valistustyö täytyy tapahtua vain meidän kommunistisen puolueemme julkaisujen kautta. Puolueemme toimiessa maanalaisena ei puoluejulkaisujen levikki voi olla likikään niin laaja kuin mitä sillä olisi edellytyksiä ja mitä sen tulisi olla. Useat sadat ja tuhannet työläiset ja talonpojat, jotka ovat tyytymättömiä porvarillisiin ja sosialifascistisiin lehtiin ja jotka ovat vallankumouksellisen luokkataistelun kannalla haluaisivat saada myös oman kantansa mukaista kirjallisuutta ja sanomalehtiä, fascistidiktatuurin aikana tähän on kuitenkin vain rajoitetut mahdollisuudet.

Toiseksi meidän suullisen ja kirjallisen valistustyömme täytyy tapahtua myöskin luokkatiedottomien työläisten ja talonpoikien keskuudessa, sellaisten, jotka vielä kulkevat joko porvariston tai sos-fascistien talutusnuorassa. Tätä, mitä tärkeintä seikkaa, ei ole unohdettava. Valistustyön teko, joka alussa tällaisen väestöosan keskuudessa täytyy tapahtua suullisesti on vaikeata ja paljon voimia ja sitkeyttä kysyvää ja jätetään sen vuoksi usein laimin. Tällaista tapahtuu hyvin paljon. Sanotaan, että ne ovat porvareita, lapualaisia, noskeja j.n.e., eivät ne hyväksy puoluetoimintaa (tark. S.K.P:n toimintaa) ne ovat kaikissa asioissa aivan eri mieltä j.n.e. Tämä on opportunistinen kanta. Meidän täytyy sos-dem. ja porvarillisten mielipiteiden omaavien työläisten kanssa keskustella juuri siitä syystä, että heillä ovat nuo väärät poliittiset mielipiteet ja oikealla tavalla vaikuttaen vetää heidät työtätekevien yhteiseen rintamaan. Tämä työ ei ole, kyllä helppoa, se vaatii jokaiselta puoluejäseneltä paljon sitkeyttä, mutta se on hyvin tärkeä osa työssämme. Jos me tämän työn unohdamme, niin emme ole oikeita vallankumouksellisia, emme ole kommunisteja.

Vallitseva tilanne vaatii jokaisen puoluejäsenen ja jokaisen kommunistilisen työläisen entistä suurempaa aktiivisuutta. Vain siten, että me jokainen yksilönä ja yhteisesti käytämme kaikki tilaisuudet kommunistisen valistustyön tekemiseen voimme täyttää sen aukon, jonka fascistikaappaus teki valistustyörintamaamme.

PEIKKOAKO?

Kuulen sanottavan, kun on kysymyksessä katuvalioliiton tai muiden työväen liikehtimisten järjestämisestä kysymys: "Ei kannata, siitä ei ole mitään hyötyä."

Niinkö luulet työläistoveri? Oletko koskaan ajatellut kun sinun leipäsi pienennetään, palkanalennuksilla j.n.e. mistä se osittain johtuu? Oletko koskaan ajatellut, mistä johtuu työväenluokan asema tällaisena kautena? Kaikki se johtuu meidän haluttomuudestamme ottaa osaa kamppailuun luokkamme vapautumisen puolesta.

Sota on edessä. Sitä et epäile. Mutta oletko ajatellut, mikä osuus työväenluokalla on sodan valmisteluun? Me se olemme, joka muodostamme porvarillisen armeijan massan. Me se olemme, joka teuraaksi wiedään. Me se olemme, josta porvaristo aikoo muodostaa sosialistisen Neuvostovallan murskaajat. Meistä ajetaan muodostaa se jyrä, joka kaiken vapauden tukahduttaa. Se on raskasta, mutta se on totta.

Meillä on vain yksi ulospääsy - toiminta. Marx sanoi: "Työväenluokan vapautus on sen itse tehtävä." S.o. vain voimakas liikehtiminen vapauttaa työväenluokan jatkuvista sodista ja riistetyistä asemasta. Meillä on takana historiaa, joka puhuu rumaa kieltä - maailmansota. Mitä me teimme luokkana välttyäksemme siitä? Emme mitään. Sanoimme: "Ei kannata, siitä ei ole mitään hyötyä." Tuloksena oli kymmenen miljoonaa teurastettua ja 15 miljoonaa raajarikkoista työläistä. Piru vieköön toveri, eikö kannata?

Meidän kannattaa toimia, olla mielenosoituksissa j.n.e. Sanoit, että tullee poliisi. No, se on kyllä totta. Totta on myöskin poliisin patukan päähän kolahtaminen, sekä mahdolliset linnatuomiot ja sakot. Mutta eikö ne

--3--

kolahdukset sentään ole pieniä verrattuna sotaan ja sodan kauhuihin, jotka sinä voit tehdä mienemmiksi toiminnallasi, sillä mitä voimakkaammin työväestö luokkana liikehtii sen pienempi on sodan vaara ja palkkojen alennukset. Se on kyllä pirua, ettei meillä ole muuta tietä valittavana kuin pienempi "paha" työväen omakohtainen toiminta, - tai suurempi paha - toimeettomuus ja siitä johtuvat seikat.

Tämä totuus silmään edessä on vedettävä oikeat johtopäätökset. Herrat ja herrain rengit, rääväsuisesta lapualaisesta aina sekavärisiin hoiperteiliisiin saakka, kaikki ne ovat samalla rintamalla meitä vastaan. Lapualaisten tehtävänä on suoranainen väkivalta, noskelaisten tehtävänä on ilmiannot ja työväenluokan johtaminen kumoukselliselta tieltä pois porvaristoa tukemaan. Vallarien tehtävänä on kirjoittaa Suomen ja ulkomaisten sanomalehtiin häväistyskirjoituksia S.K.P:stä ja näin riistää työväenluokalta johto. Meko emme voisi mitään ja meidänkö toimintamme S.K.P:n johdolla olisi kannattamatonta?

Me olemme nostaneet ja me kykenemme aina yhä uudelleen nostamaan sen minkä vastustajamme ovat kaataneet. Me kykenemme vielä enemmänkin, me kykenemme luomaan uuden maailman, jonka peruskivet on työväenluokka vuosikymmenien työllä luonut. Mutta me kykenemme sen tekemään vain omalla työllämme vain omalla joko pienemmällä tai suuremmalla käärsinyksellämme. Valkoinen helvetti on jäätävän kylmä, mutta punainen kumoustuli voi senkin tehdä herroilleen liian lämpimäksi.

S A K I L A I S T E N U U S I N

K O N N A N K O U K K U:

"Sak", jota nosket porvarien mukana nimittävät Suomen työläisten keskusliitoksi tai jotain sinnepäin, mutta mikä todella onkin Huttusen Etun sakilaiskerho, piti taas hiljakkoin kokousta Helsingissä. Kokouksessa märehdittiin vanhoja asioita, miten saataisiin työläisiä uitetuksi porvarien kätiskään ja miten työläisten elintaso saataisiin entistä huonommaksi. Ja kyllähän sakilaisilla konsteja riittää. Kun työläisillä on työn ja siitä johtuvan leivän puute, esittää sakilaiskerho vielä sattumalta työssä olevien työviikkoa lyhennettäväksi kokonaisella päivällä. Viisipäiväinen työviikko on se sakilaisten uusi resepti, jolla työläisten nälkä ja puute on poistuva. Vähit siinä, vaikka näistä viidestäkin työpäivästä ei työläiselle maksettaisi mitään palkkaa, kun vaan muka työttömyys poistuu.

Sellainen on sakilaisten uusi resepti muka työttömyyden poistamiseksi. Ja sitä nyt väellä ja voimalla koetetaan tyrkyttää työläisten nieltäväksi. Ei kyllä selitetä, tietysti porvarien pyynnöstä, että viisipäiväinen työviikko tuottaa työntekijälle vain viiden päivän palkan, entisen kuuden asemesta. Senkin jättävät sakilaiset selittämättä, ettei porvari ottaessaan käytäntöön viisipäiväisen työviikon lisää lehteisiinsä työväkeä, vaan vähentää entistäkin työvoimaa. Se on tehnyt sen silloinkin kun pyörät ovat pyörineet vain neljä päivää viikossa. Ja kun porvari seisottaa rukkinsa kokonaan, ei anneta kenellekään työtä, vielä vähemmän palkkaa. Mutta vähätkö siitä Huttusen sakilaiset välittävät. Heillä on itsellään lihavat leipäpaikat, huolta ei ole huomisesta, joten työläisille voi syöttää vaikka mitä, kun vaan porvari käskee.

Sakilaisten ehdottaessa otettavaksi käytäntöön viisipäiväinen työviikko, "unohtui" esittämättä työstä maksettava palkka. Sen "unohtaminen" oli välttämättömyys. Jos olisi esitetty, että viiden päivän työstä on maksettava kuuden päivän palkka ja kunnollinen palkka, olisi asia ollut paikallaan. Välipä työläiselle vaikka tekisi vain päivän viikossa työtä, tai ei ollenkaan kuten on porvarien laita, jos toimeentulo, kunnollinen toimeentulo on taattu. Mutta sillä reseptillä, minkä sakilaisten kerho on porvarin kehoituksesta ottanut käytäntöön, lisätään työläisten kurjuutta. Mitä pienemmän tuntimäärän työläinen tekee viikossa työtä, sitä vähemmän palkkaa porvari maksaa. Ja näiden päivien aikana, jolloin vakituiset työläiset ovat poissa työstä, ei toisiakaan työssä nähdä. Mutta työvoimaa ei oteta. Sen on kokemus jo niin monasti todeksi osoittanut. Miten siinä sitten työttömyys vähentyisi? Vastatkaapa herrat porvarien asioilla kulkevat sakilaiset. Tiedämme ettette voi. Siksi jätittekään käsittelemättä koko palkkakysymyksen esittäessänne käytäntöön otettavaksi sen viisipäiväisen työviikon. Luuletteko lissä konnankoukullanne työläisiä hämääväanne. Turha touhu.

Työttömyys ja siitä johtuva työtätekevien leivättömyys ei poistu noske-sakilaisten reseptien nielenemisellä. Moiseesta se vain pahenee. Vasta sitten kun tämänkin maan työtätekevät jättävät sakilaisjohtajat omaan karsinaansa fascistiporvarin syliin ja ryhtyvät omakohtaiseen toimintaan olojensa korjaamiseksi ja koko hurshollin toiseksi muuttamiseksi, poistuu nälkäkin. Vasta työtätekevien oma valta voi poistaa työttömyyden ja kurjuuden. Siis työhön sen valla luomiseksi. Ensimmäinen tehtävä on erota porvarien käskyläisistä noske-sakilaisista ja liittyä työtätekevien oman puolueen S.K.P:n riveihin. Sen, eikä minkään sakilaiskerhon johdolla löydämme pian sen tien, joka johtaa työtätekevien voimaan ja lopulliseen voittoon.

Työtön.

K U R I J A K U R I .

Oletko koskaan ajatellut mikä merkitys on kurilla ja tarvitaanko sitä ollenkaan ja millaista on kommunistinen kuri luonteeltaan?

Kuri käsitteeseen useimmiten yhdistämme kovan komennon ja kepin. Porvarillinen armeija on meille ollut jonkinlainen kurin ruumiillistuma. Ja onhan se tosiaankin komean näköinen ruumiillistuma.

Kurita on myöskin meillä kurimme. Siihen ei yhdisty keppikuri käsitettä. Se on taistelevan köyhälistön yhteiskuria yksilöitään kohtaan. Sen kurin sisältö on vapaaehtoinen. Sillä vapaaehtoisena olet tullut kommunistien joukkoon. Tietoisena, että vain yhteisvoimin voimme viedä ne päätökset lävitse, jotka olemme yhdessä luoneet. Sinulle, eikä kellekään muullekaan suoda vapautta rikkoa tehtyjä päätöksiä. Nehän ovat toimintamme suunnan viitoittajia, siksi jokaisen yksilön ja joukon ojen toiminta täytyy kulkea vain niiden puitteissa. Noskerakit ja huijarihoipertelijat sanovat: Kommunistinen kuri on pakkokuria. Mitä sinä itse ajattelet?

Pitäisikö tosiaankin antaa jokaisen tehdä mitä tahtoo? Emmekö me ole taisteleva luokka, jonka pyrkimyksenä on valtaan nousu ja sorron lopettaminen? Mitä tulisi, jos toiselle annettaisiin oikeus hajoittaa sen mitä toinen on saanut pystyttyn? Onko oikein kun antaisimme oikeuden jollekin perääntyä silloin, kun kysymyksessä on hyökkäys? Tai vielä selvemmin, Olisiko meillä oikeus antaa rikurien vapaasti elämöidä silloin kun me taistelemme palkastamme. Meillä on oikeus sanoa rikkurille: "Sinä saatanan loppu, painu täältä helvettiin." Meillä täytyy myös joukkona olla oikeus pitää yksilöt kuuliaisina yhteispäätöksillemme. Meille antaa sen siiveellisen oikeuden päämäärämme - köyhälistön vapaus. Se on kurin sekä teon oikea puntari. Onko se tai tämä teko ollut sosiaalipuolueen yleisen päämäärämme kanssa.

Lyönnämme siis meillä olevan kuria. Se kuri ei ole kepillä päähän ajettua, vaan tietoisesti vapaaehtoisesti työväenluokan taisteluun ottavan etujoukon taistelusuhte, jossa yksilön pikku edut alistetaan yhteisedun alle. Siksi vastustajiemme on vaikeata sitä käsittää.

Tällainen kuriin alistuva, kuria luova armeija voi voittaa, samoin kuin suuren paaden paikoiltaan saa siirretyksi sellainen työmiessjoukko, jolla on sama päämäärä ja keinot kiven siirtämisessä. Eikö niin, vai voisiko tuon paaden saada siirtymään miesjoukko, jossa jokainen ominpäin touhuu. Heidän taistelunne on samanlaista toimintaa, jossa vaaditaan johdonmukaisuutta ja johdonmukaisuuden alle alistumista, sillä muuten ei siirry se paasi, joka vuorenraskaana painaa köyhälistön hartioita.

Kuria ja kurin oikeaa ymmärtämistä, sitä me tarvitsemme kukin kohdaltamme, muodostuaksemme joustaviksi ja kyllin kelpoisiksi taistelijoiksi.

"Se, joka vähimmäissäkään määrässä heikentää rautaista kuria proletariaatin puolueessa, se todellisuudessa auttaa porvaristoa proletariaattia vastaan."

L e n i n :

I T S E R A I T I I K K I Ä T E R Ä -

V Ö I T T E T T Ä V Ä .

Fascistikumouksesta ja puolueoiminan virheistä, puutteista ja heikkouksista on puhuttu ja kirjoitettu jo paljon, mutta ei vielä liikikään tar-

--5--

peeksi, puolueemme tämän päivän tila ja toiminta on siitä selvänä todisteenä. Puolueetyössä ei olla vielä saavutettu sitä käännettä, jonka luokkataisteluutilanne vaatisi. Eipä osassa puoluejäseniä vielä käsitetä tämän käänteen välttämättömyyttä.

Kominternin Puolan ja Baltian maitten maasinteeristö lausui viime talvena Suomen tilanteen arvostelussaan m.m. seuraavaa: "Pääasiallisena liikkeen ja toiminnan heikkoutena, eivät ole lamaannuksen mielialat joukoissa, joista eräät toverit puhuvat, vaan passiivisuus ja lamaannuksen mielialat joillakin vanhoilla puolueen jäsenillä ja vasemmiston johtomiehillä, jotka eivät ole vapautuneet opportunistisista virheistään, eivätkä vielä myöntäneet ja ymmärtäneet puolueen virheitä, jotka veivät antautumiseen fascismin hyökätessä." Tuntuu siltä, että ylläoleva sitaatti on osunut jotensakin naulan kantaan, joten ehdotan, että luet sen vielä uudestaan ja tutkit onko siinä ehkä tarkoitettu sinua.

I U D P I O T T O U H N A V A T

Turussa kutsuttiin "pikkunokassa" kuljetusalan työläisiä 7/8 kokoukseen perustamaan alan a.o. ta, työläisiltä ryöstetyille T.T.V:n talolle. Utelaisuudesta sinne kokoontuikin 25 työläistä. "Järjestäjänä" tilaisuudessa (ei tietoa kenen valtuuksilla) toimi "kuuluisuutta saavuttanut" E. Airola. Alustuksessaan (ketunhantä kainalossaan) hän koitti puhua työläisten palkkojen alentamisista ja kurjuudesta (niinkuin ei sitä tiedettäisi) sekä yhteen liittymisen tarpeellisuudesta. Tosin jättäen - viisasti kylläkin - mainitsematta, että näin on ennen tehty ja yritetty, ja minkä takia nykyiseen tilanteeseen ollaan armat. Liikkeessä jouduttu.

Syntyneessä vilkkaassa asiallisessa keskustelussa ei kukaan työläisistä ollut halukas perustamaan uutta "puhtaasti ammat. järjestöä", koska ei vielä vanhojakaan ole lakkautettu. "Järjestäjän" toivomuksena oli, että edes 4 - 5 sellaista olisi löytnyt, mutta yksikseen hän jäi, ja lupasi yrittää uudelleen.

Tilaisuus muodostui työläisille valistustilaisuudeksi, järjestäjilleen pettymykseksi. Niin pitääkin Turun kuljetustyöläiset, ei anneta kapitalistien kätyrien hajoittaa rivejämme. Lujaaksi vallankumouksellinen ammatillinen rintama.

Mukana ollut.

P I K K U P A I C J A K A N S A I N V Ä L I -

S E S T Ä T I I L A N T E S T A.

S a k s a s s a ovat sosialifascistit pitäneet aitifascistisen puoluekokouksensa. Kokouksessa m.m. annettiin muistutus niille 9:lle eduskuntaryhmän jäsenelle, jotka lähestivät eduskunnassa panssarilaitavan rakentamista vastaan. Saksan sosialifascistit asettuvat aivan avoimesti puoltamaan militarismia.

Suhtautumisesta Bryningin hallitukseen kokous teki hyvin pyöreän päätöksen. Päätöslauselmassa sanotaan, että suhtautuminen Bryningin hallitukseen tulee riippumaan siitä, voiko hallitus valvoa työntekijöiden etuja. Kaikesta pyöreystään huolimatta tässä syötetään työläisille pajuköyttä. On mitä suurinta häikäilemättömyyttä puhua työtätekevien eduista, kun sama kokous juuri hyväksyi sos. dem. eduskuntaryhmän menettelyn ja toiminnan eduskunnassa, joka oli täysin työtätekevien etujen vastaista. Siinäpä se juuri onkin, että sos. fascistien käytäntö ei käy yhteen ulkokullaisten fraasien kanssa.

R u o t s i s s a on poliittinen tilanne kärjistynyt huomattavasti viimeaikoina. Tunnetut Adalenian tapahtumat ovat antaneet paljon puheenaihetta Ruotsin rajojen ulkopuolellakin. Luon muassa meidän fascistiporvarimme ovat osoittaneet suurta huomiota Ruotsin tapahtumiin. Suomen ja Ruotsin välit ovat olleet hiukan viileät sen kauan joidenkin, että Ruotsin sanomalehdistöllä on ollut tyytymättömyyttä.

...tapahtumien saattoivatkin tässä...
...porvaristoa kohtaan. Adalenian tapahtumia pidetään "va-
...", jonka vuoksi ehdotetaan ruotsalaista porvaristoa
...toimenpiteisiin ruotsalaisiin työläisiin nähden.
Kaikki Adalenian tapahtumain yhteydessä olevat seikat osoittavat poliit-
tisen tilanteen kärjistymistä Ruotsissa. Työläisten ampumiset, työläisten
ja poliisien yhteenotot työläisten mielenosoitusten aikana ovat Ruotsin
proletariaatin alkavia esitaisteluita. Uskoma Ruotsin kommunistisen puolue-
en takaavan näille taisteluille oikean suunnan ja johdon.

N u o r i s o n u r k k a .

V A P U S T A .

Vappu, proletariaatin kansainvälinen juhlapäivä, vietettiin tänä vuon-
na kärjistyneen luokkataistelun ~~merkeissä~~ merkeissä. Eikä olekaan ihme, että
niin oli. Onhan koko kapitalistisessa maailmassa ankara, huippuunsa kärjis-
tynyt talouspula. Työttömät lasketaan miljoonissa henkilöissä miehiä ja
naisia. Meillä, täällä valkoisessa "isänmaassa" lasketaan olevan työttömiä
siinä sadantuhannen seutuvilla, josta Turun läänin osalle tulee likemmä
kymmenentuhatta. Porvariston tilastot eivät kylläkään näytä niin isoja nu-
meroita, mutta niitä ei voi pitää läheskään oikeina. Onhan suuri osa maa-
laistyöväestöstä, joka myös on työttömänä, vallan pois laskuista.

Näihin ilmiöihin on vielä lisäksi tullut entistä ankarampi vaino. Va-
semmisto työväen taistelujärjestöjen rikkirepimiset. Poliisien ja noske-
laisjohtajien kova riehuminen työläisnuorison episkelujärjestöjen kimpussa.
Lapualaishuulikeanien "muilutukset" j.n.e. Kaikki nämä olivat omiaan kärjis-
tämään luokkataistelua ja luokkien välistä ristiriitaa.

Tällainen tilanne olisi velvoittanut luokkatietoiset työläisnuoret
Vapun kaduille. Sitä yritettiin kyllä, mutta ei toimittu tarpeeksi päättä-
väisesti.
Vappukamppailu epäonnistui, mutta se velvoittaa meitä tarkistamaan nä-
mä epäonnistumisen syyt ja poistamaan ne ei vain sanoissa, vaan lähinnä
ajan käytännössä.

N. liittolainen.

N U O R I S O T Y Ö T T Ö M Y S T A I S T E L U U N .

Kykyaikana, kun kapitalistinen pula kärjistyy huippuunsa ja sitä seuraa-
va työttömyys painaa työväenluokan jäseniä ja etenkin sen nuorisoa, on tehos-
televa työttömyystaistelua niin maalla kuin kaupungissakin ja koottava työ-
läis- ja talonpoikaismuoriso tässäkin asiassa samaan rintamaan.

Työläisnuorison asema varsinkin täällä Turussa on aivan huuhava. Vailla
melkein kaikkia elämisen mahdollisuuksia käyvät he päivästä toiseen. Jokainen
tietää, miten kapitalistit riistävät juuri nuorison työtä, antaen heille
mahdollisimman vähän työnsä tuloksista, joten ei ole ihme, että heille tulee
heti kun työt loppuvat, nälkä ja kurjuus.

Koti on heillä myös niin köyhä, että ei sieltäkään voida avustaa ja
useassa tapauksessa ovat vielä vanhemmatkin työttömiä, joten kurjuus on koko
perheessä. Näin jätettynä aivan oman onnensa nojaan, niin valtion kuin kun-
nankin taholta, kaikkien hylkäänä, kärsivät he mitä suurinta kurjuutta.

Mutta onko työläisnuoriso tehnyt jotain tämän kurjuuden poistamiseksi?
Onko se tuonut päättävästi vaatimuksensa julki? Ei, ei ainakaan täällä Tu-
russa eikä tietävästi maaseudullakaan, lukuunottamatta jokaviikkoista jono-
tusta työnvälitystoimistossa ja kunnan kansliassa. Niissäkin aivan turhaan.
Mutta sitä ei voida ihmetellä, sillä eihän ole työläisnuorison johto-
kaan S.K.M.L. elinot tehneet mitään ratkaisevaa työttömien taistelun järjes-
tämiseksi. Nyt, kun työttömyys on suurimmillaan ei ole aikaa hetkeäkään
hukata. Eikä ja kurjuus ovat jo muuttaneet välinpitämättömminkin mielen,
niin että saamme heistä kannattajiamme. Heille on nyt selostettava työttö-
myyden todellinen aiheuttaja: kapitalistinen riistojärjestelmä. On tarkoin se-
litettävä minkätähden on työttömyyttä ja millä se saadaan poistetuksi. On o-
soitettava, että ainoa keino siihen on kapitalistisen riistoyhteiskunnan kumo-
aminen ja siirtyminen sosialistiseen yhteiskuntaan. Sillä ainoastaan saadaan
työttömyys poistetuksi.

"Liittolainen."